

UITSpraak VAN DE TUCHTComMISSIE

Kamer : Doping
Leden van de kamer :
(kamervoorzitter) : mr. J.M.J.M. Doon
(lid) : mr. G.R.M. van den Assum
(lid) : mr. E.J.A. Vilé
Zaaknummer : **T 2017002/2017-12-01**

In de zaak van:

1. Betrokkene

Naam : [betrokkene]
Adres : [adres]
PC/Gemeente : [woonplaats]
Lid van de sportbond : Nederlandse Darts Bond
Registratienummer sportbond : [registratienummer betrokkene bij bond]

2. Aangever

Naam sportbond : Nederlandse Darts Bond
Vertegenwoordigd door : [vertegenwoordiger bond]
gevestigd te : [adres en woonplaats bond]

3. De procedure

- Op 27 maart 2017 heeft de Nederlandse Darts Bond (hierna NDB) bij aangifteformulier gedateerd 23 maart 2017 aangifte gedaan van een overtreding van het Dopingreglement door betrokkene.
- Op 10 april 2017 heeft de Dopingautoriteit (hierna DA) het op de aangifte betrekking hebbende statusrapport ingediend.
- Op 10 april 2017 is bij aangetekende brief het aangifteformulier en de daarbij ontvangen documenten aan betrokkene verstuurd en is betrokkene geïnformeerd over de mogelijkheid een verweerschrift in te dienen. Op dezelfde datum is van deze correspondentie een afschrift aan de NDB en Dopingautoriteit verstuurd.
- Nadat hem een nadere termijn is gegund heeft betrokkene op 8 mei 2017 een verweerschrift ingediend. Betrokkene heeft om een mondelinge behandeling verzocht.
- Op 22 mei 2017 heeft de NDB een conclusie, gedateerd 17 mei 2017, genomen en op dezelfde datum is hiervan een afschrift aan betrokkene en Dopingautoriteit verstuurd.
- Op 12 juni 2017 heeft de Dopingautoriteit een conclusie, gedateerd 7 juni 2017 genomen.
- Op 8 juni 2017 is de conclusie van de DA per e-mail aan betrokkene toegestuurd.
- Op 12 juni 2017 is de conclusie van de DA per post aan betrokkene en de NDB verstuurd.

- Op 19 juni 2017 heeft de mondelinge behandeling van de dopingzaak plaatsgevonden. Betrokkene was in persoon aanwezig, vergezeld door zijn partner [partner van betrokkene]. De NDB was vertegenwoordigd door [vertegenwoordiger bond] en [vertegenwoordiger bestuur bond]. De DA was vertegenwoordigd door [vertegenwoordiger DA].
- Op 20 juni 2017 heeft de voorzitter van de tuchtcommissie bij brief aan zowel de betrokkene als de DA gevraagd om aanvullende schriftelijke informatie aan te leveren.
- De DA heeft aan dit verzoek voldaan bij brief van 17 juli 2017 en de betrokkene door middel van een aantal stukken die door het secretariaat van het ISR op 18 juli 2017 zijn ontvangen.
- De hierboven bedoelde reacties zijn op 20 juli 2017 per post over en weer aan partijen toegestuurd.
- De DA heeft in een brief gedateerd 21 juli 2017 gereageerd op de email van betrokkene van 18 juli 2017.
- De betrokkene heeft op 21 juli 2017 per e-mail gereageerd op de brief van de DA gedateerd 17 juli 2017.
- De tuchtcommissie heeft de partijen bij brief van 2 augustus 2017 laten weten schriftelijk uitspraak te zullen doen.

4. Aangifte/grondslag van de tuchtzaak en verweer:

De NDB heeft van de volgende overtreding aangifte gedaan:

Op 18 december 2016 is betrokkene aangewezen om een dopingcontrole te ondergaan. De controle werd gehouden tijdens, althans binnen het kader van, het NK Darts in Nijkerk. Betrokkene zou hebben geweigerd medewerking te verlenen aan deze controle. Het zonder zwaarwegende reden weigeren medewerking te verlenen aan, of nalaten zich te onderwerpen aan, het testproces na daartoe (mondeling) te zijn aangewezen vormt een overtreding van artikel 5 van het Dopingreglement.

Betrokkene heeft, samengevat, in zijn verweerschrift aangegeven dat hij weliswaar niet heeft meegewerkt aan het produceren van een urinemonster, maar dat dit niet mag worden beschouwd als een weigering. Het is voor hem eenvoudigweg onmogelijk om te plassen wanneer er iemand toekijkt. Zelfs thuis doet hij de deur op slot bij toiletbezoek. Hij heeft dit gemeld aan de dopingcontroleur en aangeboden om - in plaats van een urinemonster- een bloedproef of speekseltest te ondergaan. De partner van betrokkene heeft direct na thuiskomst een e-mail gestuurd naar de DA, de situatie uitgelegd en gevraagd om te zoeken naar een oplossing. De betrokkene is al 38 jaar actief in de Dartsport en beoefent deze sport op hoog, zelfs internationaal, niveau. Het is zijn grote passie. Hij wil alles doen om zijn sport te kunnen blijven beoefenen. Hij beseft dat dopingcontroles nodig zijn. Een straf voor het feit dat hij niet kan plassen wanneer er iemand toekijkt vindt hij onterecht. Er zouden alternatieve controlemethodes beschikbaar moeten zijn voor dit soort situaties.

Ter zitting heeft betrokkene verklaard dat hij door de bond goed is voorgelicht over doping en de controles. Hij wist dat er ooit een controle zou kunnen komen en dat hij dan een probleem zou hebben. De toiletruimte op de locatie van de controle was normaal qua formaat maar te klein om met gesloten deur de controleur op voldoende afstand te houden. Betrokkene heeft niet geprobeerd met geopende toiletdeur te plassen. Betrokkene verklaarde na anderhalf uur de controlelocatie te hebben verlaten. Betrokkene zocht voor het niet met geopende deur kunnen plassen geen contact met een (huis)arts. Betrokken heeft ter zitting aangeboden dat te doen en een verklaring van zijn huisarts aan de commissie ter beschikking te stellen. Ook verklaarde betrokkene van ene [naam van sporter] uit [woonplaats van sporter] te hebben gehoord dat deze tijdens dezelfde wedstrijd op 18 december 2016 een dopingcontrole heeft ondergaan en daarbij heeft mogen plassen in een afgesloten toilethokje zonder dat de dopingcontroleur in dat toilethokje aanwezig was. Ter zitting heeft betrokkene aangeboden een verklaring daarover van [naam van sporter] aan de commissie ter beschikking te stellen.

Ter voldoening aan het verzoek van de commissie bij brief van 20 juni 2017, ontving het secretariaat van het ISR op 18 juli 2017 een envelop met een aantal stukken zonder begeleidend schrijven, kennelijk afkomstig van betrokkene. De betrokkene heeft een notitie overgelegd van zijn huisarts, waarin deze aangeeft op grond van de regels van de KNMG geen medische verklaring te mogen verstrekken. Voorts legt de betrokkene een kopie over van een Wikipediapagina met een omschrijving van het verschijnsel Paruresis of plasangst. Tenslotte legt betrokkene screenshots over van een serie WhatsApp/Facebook berichten tussen zijn partner en [naam 1 op screenshots] en tussen zijn partner en [naam 2 op screenshots].

Bij e-mail van 21 juli 2017 heeft betrokkene gereageerd op de nadere informatie van de DA. Betrokkene schrijft daarin van zijn huisarts te hebben gehoord dat 1 op de 6 mannen niet zou kunnen plassen wanneer er iemand over hun schouder meekijkt. Betrokkene concludeert dat hij niets misdaan heeft. Hij wil zijn onschuld bewijzen maar kan dit niet vanwege de eisen van de DA.

De DA heeft geconcludeerd

- dat sprake is van een overtreding van artikel 5 lid 2 Dopingreglement door betrokkene,
- dat betrokkene niet in aanmerking komt voor sanctiereductie wegens het ontbreken van schuld,
- maar mogelijk wel voor strafreductie op grond van het ontbreken van aanmerkelijke schuld, waarbij de mate van schuld relatief hoog is,

en motiveert deze conclusie als volgt.

De DA is van oordeel dat sprake is van een weigering om medewerking te verlenen aan het testproces, door niet onder direct toezicht van de dopingcontroleur (hierna: DCO) een urinemonster te produceren. De DCO heeft gehandeld conform het Dopingreglement en de Internationale Standard for Testing and Investigations (hierna: ISTI), en heeft niet de bevoegdheid daarvan af te wijken. De regels staan ook niet toe dat de DCO ingaat op de door betrokkene geopperde alternatieven: een bloed- of speekselproef. Een weigering vormt geen overtreding indien daarvoor een zwaarwegende reden bestaat. De stelling van betrokkene dat hij niet kan plassen als er iemand meekijkt is onvoldoende om te kunnen concluderen dat sprake is van een zwaarwegende reden. Hoewel voldaan is aan de vereisten voor opzet zoals gedefinieerd in artikel 38 lid 1 Dopingreglement, is de DA er van overtuigd dat betrokkene niet daadwerkelijk de intentie had om vals te spelen. Uit de formulieren van de controle concludeert de DA voorts dat de betrokkene op de hoogte was van het feit dat het niet meewerken aan de controle een dopingovertreding kan opleveren. Er is dan ook zeker sprake van enige mate van schuld van betrokkene. Hij had meer zorgvuldigheid en voorzichtigheid moeten betrachten.

Ter zitting heeft de DA aangegeven dat een bloedtest geen alternatief kan zijn voor een urinetest. Met een bloedtest kan minder dan 10% van de verboden middelen worden opgespoord. Een bloedtest wordt dan ook vrijwel altijd afgenomen in combinatie met een urinetest. Een urinetest geldt als standaard bij de screening op verboden middelen van de dopinglijst. Er zijn door de DA tot nu toe zo'n 46.000 urinetesten afgenomen en het is nog nooit voorgekomen dat een sporter daadwerkelijk niet kon plassen. Er zijn regelmatig sporters die er moeite mee hebben, maar uiteindelijk wordt er altijd een monster geproduceerd. Een controle kan en mag daarom lang duren. Twee uur en langer is geen uitzondering. Een aangepaste procedure als bedoeld in de ISTI is uitsluitend aan de orde bij sporters met een handicap, waarbij gedacht moet worden aan verlammingen, ontbrekende lichaamsdelen e.d..

Ter voldoening aan het verzoek van de commissie bij brief van 20 juni 2017, heeft de DA een nadere conclusie met bijlagen ingediend. Daarin verklaart de DA dat er op het NK Darts in december 2016 géén Dopingcontrole heeft plaatsgevonden bij een sporter genaamd [naam van sporter]. Dat een sporter met die naam wél is gecontroleerd op 14 december 2014 bij het NK Darts in Nijkerk. En dat uit het formulier van die controle blijkt dat daarbij een urinemonster is geproduceerd in aanwezigheid van de toenmalige DCO.

De NDB geeft in haar conclusie aan geen aanvullingen te hebben op het hetgeen in de aangifte is vermeld en de beoordeling van de zaak over te laten aan de tuchtcommissie.

Ter zitting handhaaft de NDB dit standpunt en geeft aan dat de betrokkene, hoewel hij wist welk probleem er speelde, geen actie heeft ondernomen.

5. Beoordeling door de tuchtcommissie

5.1. bevoegdheid en ontvankelijkheid:

5.1.1 Betrokkene was ten tijde van de overtreding bij de NDB als lid geregistreerd. Krachtens de statuten van de NDB is een lid van de NDB onderworpen aan de tuchtrechtspraak van de NDB. De NDB heeft deze tuchtrechtspraak bij overeenkomst opgedragen aan het ISR. De tuchtcommissie verklaart zich bevoegd om van de onderhavige tuchtzaak kennis te nemen.

5.1.2 Op haar website verwijst de NDB naar het Nationaal Dopingreglement 2016 als zijnde het reglement dat moet worden toegepast in dopingzaken waarbij haar leden zijn betrokken. Dit nationaal Dopingreglement 2016 voorziet in een procedure waarin de aangifte wordt gedaan door een aanklager.

De statuten van de NDB voorzien in een aanklager.

Op grond van de Overgangsbepaling die vooraf gaat aan het Nationaal Dopingreglement 2016 treedt dit reglement echter pas in werking indien, naast de aanpassing van de statuten, het Instituut Sportrechtspraak één of meer aanklagers heeft benoemd. Deze benoeming wordt bekend gemaakt op de website van het Instituut Sportrechtspraak. De tuchtcommissie constateert dat er, ten tijde van de aangifte in deze zaak, op de website nog geen melding is gemaakt van het benoemen van aanklagers. Er is dus niet voldaan aan één van de voorwaarden voor in werking treden van het Nationaal Dopingreglement 2016. Krachtens de overgangsbepaling is dan het Dopingreglement, vastgesteld op 31 augustus 2015 en in werking getreden op 15 september 2015, van toepassing.

5.1.3 De aangifte voldoet aan de eisen die daaraan in het hierboven bedoelde toepasselijke Nationaal Dopingreglement Instituut Sportrechtspraak 2015 (herziene versie) (hierna te noemen: Dopingreglement) en het Tuchtreglement Dopingzaken Instituut Sportrechtspraak versie 1 januari 2015 (hierna te noemen: Tuchtreglement Dopingzaken) worden gesteld. Er zijn geen formele bezwaren om de zaak in behandeling te nemen.

5.2. de overtreding:

5.2.1 Vast staat dat betrokkene op 18 december 2016 na te hebben deelgenomen aan een wedstrijd tijdens het NK Darts in Nijkerk, is aangewezen voor een dopingcontrole. Hij heeft zich gemeld in de dopingcontrolestation. Vervolgens heeft een discussie plaatsgevonden tussen de DCO en betrokkene over de wijze waarop de controle zou moeten plaatsvinden. Betrokkene gaf daarbij aan niet onder toezicht van de DCO te kunnen plassen. Betrokkene heeft voorgesteld dat hij zou plassen met een gesloten toiletdeur of, als dat niet mogelijk was, om in plaats van een urinemonster een bloed- of speekselproef af te nemen. De DCO is niet op dit voorstel ingegaan en heeft de betrokkene er op gewezen dat zijn manier van handelen wordt beschouwd als gebrekkige medewerking. De betrokkene heeft het dopingcontrolestation verlaten zonder een urinemonster te hebben afgestaan. De betrokkene heeft het dopingcontroleformulier ondertekend. Op dit formulier staat onder meer aangegeven dat de dopingcontrole heeft geduurd van 13:40 tot 14:10 uur, dat sprake is van een weigering én dat de sporter het niet eens is met de gevolgde procedure. Ook het additionele formulier, waarop de DCO verklaart dat hij de rechten en plichten aan de sporter heeft uitgelegd en hem heeft gewezen op de consequenties van zijn weigering, is door betrokkene ondertekend. Diezelfde avond heeft de partner van betrokkene een e-mail gestuurd aan de DA met een uiteenzetting van de redenen dat en waarom betrokkene niet in staat was om te plassen en gevraagd om een oplossing.

5.2.2 De aangifte betreft een overtreding van artikel 5 lid 2 van het Dopingreglement: *“Het zonder zwaarwegende reden weigeren medewerking te verlenen aan, of nalaten zich te onderwerpen aan het testproces na daartoe mondeling te zijn aangewezen, vormt een dopingovertreding”*.

5.2.3 De bewijslast dat deze overtreding heeft plaatsgevonden rust op de NDB. De NDB dient de overtreding genoegzaam aannemelijk te maken. Daarbij moet rekening worden gehouden met de ernst van de beschuldiging. De bewijslast houdt meer in dan alleen een afweging van waarschijnlijkheid, maar minder dan een onomstotelijk vaststaand bewijs (artikel 33 lid 1 Dopingreglement).

- 5.2.4 Het bewijs van de feiten waarop betrokkene zich in zijn verweer beroept, wordt gewogen op basis van waarschijnlijkheid (artikel 33 lid 2 Dopingreglement).
- 5.2.5 De betrokkene heeft niet betwist dat hij is aangewezen voor de controle. Hij betwist echter wél dat hij zou hebben geweigerd zijn medewerking te verlenen of hebben nagelaten zich te onderwerpen aan het testproces. Daartoe voert hij aan dat hij wel bereid was om urine te produceren, maar dat hij dit niet kon/wilde doen onder toezicht van de DCO en dat de door hem voorgestelde alternatieven: een bloed- of speekselmonster afstaan danwel een urinemonster afstaan in een afgesloten ruimte waar niemand bij was, niet werden geaccepteerd.
- 5.2.6 Op basis van de stukken en de diverse verklaringen stelt de tuchtcommissie vast dat tijdens het de controleprocedure een discussie heeft plaatsgevonden tussen betrokkene en diens partner en de DCO over de wijze waarop het testproces zou moeten plaatsvinden. Het Dopingreglement, de bij dit Reglement gehorende Dopingcontrole-bijlage, en de ten tijde van de dopingcontrole geldende International Standard for Testing and Investigations (ISTI) met de daarbij behorende Annex D, bevatten de regels over de wijze waarop de controle moet plaatsvinden. In bovenbedoelde Annex D onder D.3.2 is bepaald dat de DCO tot taak heeft rechtstreeks getuige te zijn van het afstaan van het urinemonster. Onder D.4.9 staat te lezen dat de DCO er voor moet zorgen dat hij ongehinderd zicht heeft op het monster dat het lichaam van de sporter verlaat en na de afname blijvend toezicht moet houden op het monster tot het veilig verzegeld is. Deze regels zijn bedoeld om er voor te zorgen dat met een urinemonster niet wordt geknoeid, dat het niet wordt vervangen of verontreinigd of dat een urinemonster wordt geproduceerd dat niet van de sporter zelf is. Naar het oordeel van de tuchtcommissie heeft de DCO dan ook terecht geweigerd in te gaan op het voorstel van betrokkene om een urinemonster te produceren in een afgesloten ruimte zonder toezicht van de DCO. De regels staan dit niet toe.
- 5.2.7 Betrokkene stelt dat de DCO zijn aanbod om een bloed- of speekselmonster af te geven had moeten accepteren. De DA heeft gemotiveerd gesteld dat een bloedproef geen alternatief is voor een urinetest, en dat als er in bijzondere gevallen al een bloedmonster wordt afgenomen dat nooit zonder een urinetest wordt afgenomen. Betrokkene heeft de toelichting van de DA op dit punt niet tegengesproken. De tuchtcommissie heeft geen reden te twijfelen aan de juistheid van de toelichting van de DA en is daarom van oordeel dat de DCO het aanbod van betrokkene om een bloedmonster te produceren niet behoefde te accepteren. Wat betreft het aanbod van betrokkene om een speekselmonster af te staan kan uit de WADA-code en de ISTI worden afgeleid dat er geen dopingtest bestaat op basis van een speekselmonster. Ook dat aanbod kon de DCO daarom niet te accepteren.
- 5.2.8 Betrokkene heeft ter zitting ook nog gesteld dat de DCO tijdens dezelfde controle bij een andere sporter genaamd [naam van sporter] wél zou hebben toegestaan te plassen buiten zijn aanwezigheid. De tuchtcommissie heeft betrokkene de mogelijkheid geboden om een verklaring van [naam van sporter] in te brengen. Betrokkene heeft schermafdrukken van een of meerdere WhatsApp gesprekken overgelegd. Betrokkene heeft niets uitgelegd over de inhoud van die schermafdrukken. De tuchtcommissie leidt uit de schermafdrukken af dat [naam van sporter] aan de getoonde WhatsApp gesprekken niet deelneemt. Uit de schermafdrukken blijkt bovendien niets van een dopingcontrole bij [naam van sporter] op 18 december 2016. Uit de nadere toelichting van de DA op dit punt maakt de tuchtcommissie op dat er op 18 december 2016 bij het NK Darts geen dopingcontrole bij [naam van sporter] heeft plaatsgevonden. Dat [naam van sporter] wel eerder is gecontroleerd maar bij die dopingcontrole onder direct toezicht van de toenmalige DCO een urinemonster heeft geproduceerd. De tuchtcommissie stelt vast dat de betrokkene er niet is geslaagd in het bewijs dat bij de dopingcontrole op 18 december 2016 [naam van sporter] wel buiten aanwezigheid van de DCO heeft mogen plassen.
- 5.2.9 Uit de inhoud van het dossier, aangevuld met de verklaringen ter zitting, staat vast dat de dopingcontrole door de DCO volgens de geldende regels heeft plaatsgevonden. Voorts dat de DCO betrokkene heeft gewezen op de consequenties van zijn handelen, te weten dat dan sprake is van een weigering. De tuchtcommissie stelt vast dat betrokkene heeft geweigerd zijn medewerking te verlenen aan het testproces en dat hij heeft nagelaten een urinemonster te produceren.

- 5.2.10 Vervolgens zal de tuchtcommissie beoordelen of de betrokkene een zwaarwichtige reden had om zijn medewerking te weigeren. Uit de jurisprudentie van het CAS waarnaar ook de DA in haar conclusie verwijst volgt dat aan het bewijs voor het bestaan van een zwaarwegende reden hoge eisen worden gesteld en dat de bewijslast hiervan bij de sporter ligt. In deze zaak voert de betrokkene aan dat hij niet kan plassen wanneer er iemand toekijkt. De partner van betrokkene heeft dit bevestigd. Betrokkene heeft aangegeven dat sprake is van een veel ernstiger probleem dan enkel het lastig en gênant vinden om te plassen in aanwezigheid van anderen. Omdat betrokkene ter zitting verklaarde met dit probleem nog niet bij een (huis)arts te zijn geweest heeft de tuchtcommissie hem in de gelegenheid gesteld dat alsnog te doen en daarvan een arts verklaring te overleggen. Betrokkene heeft een verklaring van zijn huisarts overgelegd, die daarin enkel verklaart dat het afgeven van een arts verklaring in strijd is met voor de arts geldende regels. Betrokkene heeft voorts een Wikipediapagina overgelegd over paruresis. Ook de DA heeft in haar conclusie aan paruresis aandacht besteed en enkele weenschappelijke publicaties daarover overgelegd. Uit die informatie leidt de tuchtcommissie af dat paruresis een aandoening is waardoor de vrije controle over de blaasfunctie ernstig is verstoord. De vraag is of betrokkene lijdt aan paruresis of enige andere aandoening met de zelfde verschijnselen. Zoals hiervoor al aangegeven ligt de bewijslast hiervoor bij betrokkene. De tuchtcommissie stelt vast dat er buiten zijn eigen verklaring en de ondersteunende verklaring van zijn partner geen ander bewijs is. De vraag is of objectief kan worden vastgesteld of het voor betrokkene inderdaad onmogelijk was om urine te produceren tijdens de dopingcontrole. De door betrokkene aangedragen feiten en omstandigheden zijn onvoldoende om te kunnen concluderen dat betrokkene lijdt aan paruresis of een soortgelijke aandoening en waardoor betrokkene door een psychologische oorzaak fysiek niet in staat is om te plassen.
- 5.2.11 De betrokkene heeft daarmee geen zwaarwegende reden om zijn medewerking te weigeren, of na te laten zich te onderwerpen aan het testproces.
- 5.2.12 De tuchtcommissie concludeert dat het bewijs van overtreding van artikel 5 lid 2 van het Dopingreglement is geleverd.

5.3. de strafmaat:

- 5.3.1 Nu de overtreding vast staat dient de strafmaat te worden bepaald.
- 5.3.2 In artikel 39 van het Dopingreglement is bepaald dat bij een eerste overtreding van artikel 5 de straf bestaat uit een periode van uitsluiting vier jaar, tenzij de betrokkene kan aantonen dat er van zijn kant geen sprake was van opzet. Indien hij hierin slaagt, dan bedraagt de periode van uitsluiting twee jaar. Dit behoudens een eventuele reductie of opschorting overeenkomstig de artikelen 44 t/m 49 van het Dopingreglement.
- 5.3.3 De tuchtcommissie zal allereerst onderzoeken of de betrokkene heeft aangetoond dat er van zijn kant geen sprake was van opzet. Artikel 38 Dopingreglement geeft aan dat de term “opzet” betrekking heeft op de intentie om vals te spelen en er dus alleen sprake zijn van opzet als voldaan is aan de navolgende vereisten:
- a. de betrokkene wist dat zijn handelingen een dopingovertreding vormden, en/of
 - b. de betrokkene wist dat er een aanzienlijk risico bestond dat zijn handelingen een dopingovertreding zouden kunnen vormen of een dopingovertreding tot gevolg zouden kunnen hebben, en de betrokkene heeft dit risico evident genegeerd.
- 5.3.4 De tuchtcommissie stelt op basis van de dopingcontroleformulieren en de verklaringen van betrokkene vast dat betrokkene in ieder geval wist dat zijn handelen een dopingovertreding tot gevolg zou kunnen hebben en dat hij desondanks heeft nagelaten een urinemonster te produceren. Echter, de door betrokkene ter zitting afgelegde verklaring en het feit dat betrokkene al tijdens het controleproces heeft aangeboden om direct een bloed- of speekselcontrole te ondergaan en daarover nog dezelfde avond contact heeft opgenomen met de DA, vormt naar het oordeel van de tuchtcommissie voldoende aanwijzing om te concluderen dat betrokkene niet de intentie heeft gehad om vals te spelen.
- 5.3.5 Dit brengt mee dat de periode van uitsluiting op grond van artikel 39 Dopingreglement in beginsel twee jaar bedraagt.

- 5.3.6 Vervolgens moet worden onderzocht of betrokkene in aanmerking komt voor het schrappen van de periode van uitsluiting van twee jaar op grond van afwezigheid van schuld of nalatigheid (artikel 44 Dopingreglement). Van afwezigheid van schuld is alleen sprake in het uitzonderlijke geval dat betrokkene kan aantonen dat hij - kort gezegd - geen enkele reden had om te vermoeden dat hij een dopingovertreding beging toen hij geen medewerking verleende aan de controle. De tuchtcommissie heeft hierboven reeds geconstateerd dat uit de dopingcontroleformulieren en de verklaringen van betrokkene niet anders kan worden geconcludeerd dan dat hij op de hoogte was van het feit dat hij mogelijkwijze een dopingovertreding beging. Van afwezigheid van schuld in de zin van artikel 44 Dopingreglement is dan ook geen sprake.
- 5.3.7 Ook dient de tuchtcommissie te onderzoeken of betrokkene in aanmerking komt voor reductie van de periode van uitsluiting wegens het ontbreken van aanmerkelijke schuld of nalatigheid op grond van artikel 45 dopingreglement. In artikel 45 lid 15 van het Dopingreglement is bepaald dat dit artikel niet kan worden toegepast indien sprake is van een dopingovertreding waarbij opzet een element is van een bepaalde sanctie. Hierboven (in alinea 5.3.4) heeft de tuchtcommissie geconstateerd dat er bij betrokkene geen sprake was van opzet. Daarmee is de weg vrij voor eventuele toepassing van artikel 45 Dopingreglement. Om voor strafreductie in aanmerking te komen moet de betrokkene aantonen dat zijn schuld of nalatigheid, naar de omstandigheden van het geval en rekening houdend met de criteria zoals genoemd in artikel 44 lid 1 Dopingreglement niet significant was in relatie tot de overtreding. De betrokkene heeft zelf verklaard een ervaren sporter te zijn die zijn sport al vele jaren op hoog niveau beoefent. De tuchtcommissie is van oordeel dat van hem mag worden verwacht dat hij de Dopingregels kent. Betrokkene heeft verklaard zich ervan bewust te zijn dat hij als topsporter kan worden aangewezen voor een dopingcontrole en dat dit zou inhouden dat hij een urinemonster moet produceren onder het toezicht van de DCO. Betrokkene wist dat hij een probleem had op dit gebied en toch nam hij het risico door mee te doen aan een competitie op hoog niveau. Als hij op voorhand informatie had ingewonnen zou hij geweten hebben dat er geen alternatieve vorm van controle voorhanden was. Dit heeft hij niet gedaan. Ook heeft betrokken nagelaten om voor het probleem medische of psychologische behandeling te ondergaan. Hierdoor heeft betrokkene het er min of meer op laten aankomen dat hij tegen een urinecontrole zou aanlopen.
- 5.3.8 Om die reden komt aan betrokkene geen reductie van de op te leggen straf op grond van artikel 45 Dopingreglement toe.
- 5.3.9 De tuchtcommissie stelt voorts vast dat geen van de in de artikelen 46 t/m 49 Dopingreglement bedoelde situaties zich in deze zaak voordoet.
- 5.3.10 De tuchtcommissie besluit tot een uitsluiting van betrokkene voor een periode van twee jaar.

5.4. de kostenveroordeling

De overtreding waarvan aangifte is gedaan, is bewezen verklaard. Op grond daarvan wordt een sanctie opgelegd. De tuchtcommissie bepaalt - met verwijzing naar het gestelde in artikel 18 lid 12 van het Tuchtreglement Dopingzaken - dat de aan de behandeling van deze zaak verbonden kosten ten laste van de betrokkene worden gebracht.

6. **Uitspraak:**

De tuchtcommissie:

- verklaart bewezen dat betrokkene de onder 4. vermelde overtreding heeft begaan;
- legt op de straf van uitsluiting voor een periode van twee jaar. Op grond van het bepaalde in artikel 51.1 van het Dopingreglement vangt deze periode aan op de datum van deze uitspraak. De periode van uitsluiting loopt derhalve af op 7 augustus 2019;
- stelt de aan de behandeling van deze zaak verbonden kosten vast op € 1.225,00. Dit bedrag dient binnen een maand na deze uitspraak door de betrokkene aan de NDB te zijn voldaan, bij gebreke waarvan er sprake is van een overtreding van het Algemeen Tuchtreglement van het ISR.

7. **Beroep in geval van een uitspraak van de tuchtcommissie**

Van deze uitspraak kunnen zowel de betrokkene als de overige in artikel 60.3 Dopingreglement genoemde partijen en organisaties beroep instellen bij de commissie van beroep van het Instituut Sportrechtspraak. Voor betrokkene bedraagt de beroepstermijn 21 dagen te rekenen vanaf de dag waarop betrokkene schriftelijk van de uitspraak in kennis is gesteld. Het beroep dient schriftelijk in vijfvoud te worden ingediend, bij voorkeur met gebruikmaking van een standaardberoepschrift dat kan worden verkregen bij het ambtelijk secretariaat of door het te downloaden van de website van het Instituut Sportrechtspraak: www.instituutsportrechtspraak.nl.

Amsterdam, 7 augustus 2017

mr. J.M.J.M. Doon
(kamervoorzitter)

mr. A.M. Bleeker-van Velzen
(juridisch secretaris)

Afschrift verzonden d.d.: 14 augustus 2017
Paraaf ambtelijk secretaris: